

ERASMUS+ KA2 “OUTSTANDING INCLUSION AND CULTURAL HERITAGE“

V sklopu Erasmus+ projekta se je učiteljica Mojka Mehora Lavrič udeležila mobilnosti, ki je potekala februarja 2022 na Finskem. S pomočjo maskote, male delfinčice Cirilke, se je vsak dan javljala učencem in učiteljicam prve triade, ki so tako spoznavali daljino Finsko, njeno naravno in kulturno dediščino in njene običaje.

1. DAN - PRIHOD NA FINSKO

Dragi učenci in učiteljice!

Naj se najprej predstavim. Sem majhna delfinčica ... no, res sem majhna, a sem tudi pogumna! Ime mi je Cirilka. Moj starejši brat, delfin Ciril, stanuje v 1. a. Ciril je tudi moj najboljši prijatelj.

Ta teden pa nisem doma. Podala sem se na dooolgooo potovanje na sever. Na pot me je vzela s seboj učiteljica Mojka. "Pridi, greva na Finsko!", je rekla. In sva šli. Več ur sva potovali z letalom. Jaz sem letela prvič. Skozi okno sem opazovala avstrijske gore in nemške reke. Prečkali smo severno morje in nazadnje pristali na Finskem. To je prav posebna dežela. Zime

so tu zelo mrzle in dolge. Tako je mrzlo, da še morje zmrzuje! Je pa tudi zelo zanimivo. Včasih so mislili, da je tu konec sveta, zato so deželo poimenovali Fin-land.

Danes sva si z učiteljico ogledali glavno mesto - Helsinke. Zelo pazljivo sva hodili, ker povsod drsi. Učiteljica me je spravila v žep od bunde, da sem se ogrela.

Najbolj zanimiva je bila zasnežena obala. Delfini sicer tu ne živijo, lahko pa srečaš kakšnega nagajivega tjulna.

V mestu so se igrali otroci. V parku so se sankali, igrali hokej in drsali. Njih sploh ne zebe, najbrž so že navajeni na temperature pod ničlo.

Po mestu vozi tramvaj. Učiteljica mi je povedala, da je nekoč vozil tramvaj tudi pri nas. Lahko si se peljal od Pirana do Lucije.

Ta zanimiva hiša na fotografiji je pa gasilski dom. Ima visok stolp, s katerega so nekoč, ko še ni bilo telefonov, opazovali, če je kje požar.

Tu sem srečala tudi prijateljico Mavrico. Ona je prišla na Finsko iz Italije. Še dobro, da se na naši šoli učimo italijansko, tako sva lahko malo poklepetali. Skupaj sva se slikali pri prav posebnem kipu, ki ga je umetnik izklesal iz ledu.

Sedaj, ko vam to pišem, pa sedim na vlaku in se peljem še dlje na sever. Skozi okno supaj z Mavrico opazujeva pokrajino. V resnici upava, da bova videli Božička, ki stanuje na Finskem, pa njegove severne jelenčke!

Jutri vam spet kaj napišem in pošljem še kakšno fotografijo, da boste izvedeli še kaj novega o zanimivi Finski.

Lepo se imejte!

Vaša Cirilka

2. DAN - OBISK FINSKE ŠOLE

Dragi vsi!

Včeraj zvečer smo prispeli v majhen kraj Kauhajoki in se naselili v stari hiši, kjer je nekoč živel vaški duhovnik. Kasneje so imeli v hiši vrtec, sedaj pa je namenjena turistom.

Zjutraj so nas pogostili z dobrim in zdravim zajtrkom. Pri zajtrku sem spoznala psička Winstona, ki prihaja iz Velike Britanije. Ker je velik in iznajdljiv, je obljubil, da bo pazil na naju z Mavrico, da se ne bi izgubili v snegu.

zanimivo!

Mlajši otroci pa so imeli otroške olimpijske igre. Tudi midve z učiteljico Mojko sva tekmovali in se zabavali.

Po olimpijskih igrah pa smo bili vsi tako lačni, da so nas povabili v šolsko jedilnico na kosilo. Jedli smo pašto z omako in zelenjavo. Tukaj hrane ne streže kuharica, ali učiteljica. Vsak otrok si sam naloži hrano na krožnik. Tudi tisti

Skupaj smo odšli na obisk osnovne šole in bilo je res zanimivo. Finski otroci so zelo prijazni in z veseljem so nam vse razkazali. Veliko pouka imajo kar zunaj na prostem. Mraz jih sploh ne moti! Pri isti uri se učijo jezik in matematiko, pa naravoslovje in še kaj. Ob tem pa se tudi veliko gibajo. Jaz sem mislila, da imajo uro športa, v bistvu, pa so se učili poštevanko in slovnico. Res

najmlajši, ki hodijo v malo šolo. S tem se učijo samostojnosti, ki je za življenje zelo pomembna. Po kosilu otroci sami zložijo krožnike, kozarce in pribor v posebne košare, kuharice pa dajo košare v pomivalni stroj. Potem otroci še pobrišejo mize in se vrnejo k pouku. Tudi Mavrica je vse pospravila, ko je pojedla.

Pokazali so nam tudi šolsko knjižnico in telovadnico, v kateri je za zavesami oder. V telovadnici imajo treninge tudi košarkaši. Nekateri so prišli na Finsko iz Amerike in pomagajo pri pouku angleščine.

S psičkom Winstonom sva našla zastave držav, ki sodelujejo v našem Erasmus+ projektu. Celotno nekaj

slovenskih besed so se naučili finski otroci!

Danes na Finskem praznujejo valentinovo. To je za njih dan prijateljstva, zato so šli otroci smučat in bordat ter se veselili na bližnji hrib.

No, sedaj pa se moram pripraviti, ker gremo na večerni sprehod v gozd. Jutri vam sporočim, če bomo srečali kakšnega volka, ki jih je v finskih gozdovih kar precej.

Z Mavrico in Winstonom vam želimo lep dan prijateljstva!

Vaša Cirilka

3. DAN - OBISK GEOPARKA

Dragi učenci in učiteljice!

Najprej hvala vsem za pisma in vprašanja! Zelo sem se jih razveselila, ker vidim, da ste radovedni in tako je prav. Prav radovednost me je pripeljala na Finsko. Na nekaj vprašanj bova z učiteljico poskusili odgovoriti, ker pa je vaših vprašanj res veliko, vam bova po počitnicah z veseljem pokazali še nekaj fotografij in takrat tudi odgovorili na vsa vprašanja. Velja?

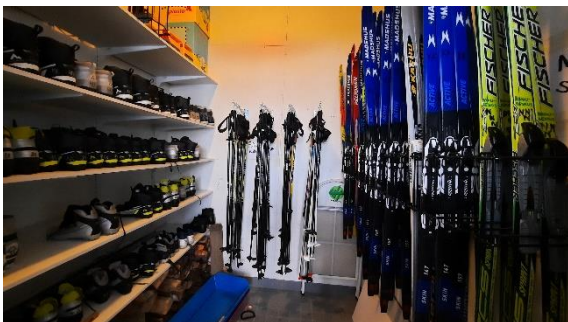
No, včerajšnji večer je potekal takole... Z avtomobili smo se odpeljali do roba gozda, potem pa smo šli peš skozi temen gozd. Sneg se je udiral pod nogami in začelo je snežiti. Vodil nas je psiček Winston, ki je ves čas oprezal za volkovi. Midve z Mavrico in ostali smo mu sledili po ozki poti. Meni se je ves čas zdelo, da je za drevesom skrit volk, Winston pa je rekel, da so to le sence in naj se ne

bojimo. Pot nas je vodila čez zmrznjeno in zasneženo močvirje. Kmalu smo zagledali ogenj, ki so ga finski prijatelji prižgali za nas. Posedli smo ob ognju in pekli klobase in sladke penice. Seveda smo tudi peli v vseh jezikih, ki jih poznamo. S pesmijo smo pregnali strah in volk ni upal blizu, čeprav so pečene klobase dišale daleč naokoli. Winston je ob ognju kar malo zadremal, dolga pot ga je utrudila, saj je bil prvi v koloni in je gazil po globokem snegu.

Ponoči smo vsi odlično spali, saj smo se gibal na svežem zraku, zjutraj pa je bilo vse še bolj zasneženo.

Kljub vsemu snegu, se veliko otrok v šolo pripelje s kolesi, srednješolci pa kar s traktorji! Pri urah športa imajo tek na smučeh, opremo imajo shranjeno v posebni sobi. Njihova ravnateljica mi je povedala, da so otroci včasih pritekli na smučeh v šolo. Tudi ona, ko je bila majhna. Tu se res veliko gibajo. Na vratih vseh učilnic imajo drog, da se otroci lahko vesijo in delajo zgibe. Seveda je hotela poskusiti tudi učiteljica Mojka.

V kraju Kauhajoki imajo tudi vrtec z velikim igriščem. Odprt je ves dan in tudi celo noč. Če starši delajo ponoči, lahko otroci prespijo v vrtcu. To je res odlična rešitev za družine!

Pred vrtcem je hranilnica za žuželke in majhne živali, ki pozimi težko najdejo hrano in zavetje. Rečejo ji Bio-hotel. Tu res poskrbijo za vsa živa bitja!

Danes smo spoznali še maskoto finske šole. To je bistri krokar Sulo. Res je simpatičen in povedal nam je veliko zanimivosti. Ali veste kaj pomeni ime kraja Kauhajoki? Žlica-reka. Nihče ne ve natančno zakaj ima kraj tako ime. Najbrž je reka, ki teče skozi kraj v obliki žlice, tako vsaj misli Sulo. In ptiči že vedo, oni vidijo svet iz zraka - iz ptičje perspektive!

Po kosilu pa so nas z avtobusom odpeljali v Geopark. To je njihov narodni park, ki je zaščiten. Naravo moramo vsi skrbno varovati! Po snegu smo hodili s krpljami, da se nam ni udiralo, saj je bil sneg precej globok. Tudi v tem parku lahko srečaš živali: rakune, volkove, pa velike lose in tudi kakšnega severnega jelena. Mi smo opazili kar nekaj sledi v snegu!

No, sedaj je že večer in smo vsi kar utrujeni. Jutri pa vam z veseljem napišem še kaj.

Pozdravljamo vas Cirilka, Mavrica, Winston, Sulo in učiteljica Mojka

4. DAN - SMART ART

Zdravo vsi!

Včeraj sem vam pozabila poslati sliko sledi v gozdu, zato vam jo pošiljam danes. Povedali so mi, da pozimi lovci mnogo lažje sledijo živalim kot poleti.

Današnje dopoldne je bilo zelo zanimivo. Predstavili so nam umetnika, ki mu je ime Alpon Savannilla. Alpon je bil kmet, ki je pred tridesetimi leti našel na polju dva stara

kosa pločevine. To ga je navdihnilo, da je iz niju izdelal kip. Od takrat dalje izdeluje kipe iz odpadnega materiala. Temu na finskem rečejo Self made art, oziroma krajše Smart art, kar pa v prevodu pomeni tudi pametna umetnost. Izdelujejo umetniške izdelke iz odpadnih in naravnih materialov. Kljub temu, da je Alpon zelo zaslovel, je ostal skromen. Sedaj ima 83 let.

Tudi midve z Mavrico sva želeli kaj izdelati iz odpadnega materiala. Naučili so naju, kako iz starih pločevink in plastenk izdelati vrtnico.

Ali poznate risanko Mumini? Finci so nanjo zelo ponosni, saj je zgodbo o pravljичnih bitjih napisala finsko-švedska pisateljica.

V šoli smo danes obiskali 4. razred. Na tabli imajo napisano celo nekaj v slovenščini! To me je zelo razveselilo! Gledali so olimpijske igre, saj so imeli odmor. Z veseljem pa so nam pokazali matematični delovni zvezek.

Med kosilom so učenci v jedilnici zaplesali njihov ples Letkajenkka, ki ga vsi radi plešejo in vsi smo se z veseljem priključili. Ko se z učiteljico vrneva v šolo, vas ga bova rade volje naučili, saj je zelo enostaven in zabaven.

Zvečer so nas povabili na košarkarsko tekmo. Pomagali bomo navijati za njihovo ekipo. Jutri vam sporočim, kako je bilo.

Pa še eno vprašanje: ali morda veste čemu so namenjene okrogle žičnate ograde na dvorišču? Tudi to izveste jutri!

En lep pozdrav vsem od Cirilke in ostalih!

5. - ZADNJI DAN

Dragi učenci in učiteljice!

Najprej bi vam rada odgovorila na včerajšnje vprašanje o okroglih ogradah. Ste ugotovili čemu so namenjene? To so majhna igrišča za igro z žogo. Notri gredo recimo štirje otroci in igrajo nogomet, saj ima ograda tudi manjše gole.

Zvečer smo si v šolski telovadnici ogledali pomembno košarkarsko tekmo 1. lige. Igral je domači klub Kauhajoki proti ekipi iz Helsinkov. Seveda smo vsi navijali za domači klub, ki je zmagal z rezultatom 101 : 98. Bilo je zelo napeto, do zadnjega trenutka! Meni in Mavrici je bilo zelo všeč, da finci navijajo športno in niso preveč glasni.

Krokar Sulo nam je pokazal še nekaj zanimivih kotičkov šole. A veste, da imajo na finskem 2 uri ročnih del na teden. Učijo se šivati, kvačkati, plesti s pletilkami, pa tudi tehničnih spretnosti. Ta predmet jih uči ravnateljica, ker to zelo rada počne.

Na šoli imajo tudi savno, ki jo pogosto uporabljajo, pa majhen bazenček.

Zanimiva je tudi soba za sproščanje z zelenimi blazinami. Ko tam ležiš, se ti zdi, kot da si na gozdni jasi.

Sulo nam je predstavil še eno zanimivo umetnico, ki ustvarja iz odpadnega materiala. Ime ji je Virva Vihonen. Obiskali smo jo na njenem domu in povedala nam je, da na sprehodu vedno najde kakšen zanimiv kos lesa, morda staro žlico... Vse potem oblikuje v zanimive umetniške izdelke. Res je zelo ustvarjalna!

Danes smo se z vlakom vrnil v Helsinke. Z učiteljico Mojko sva se s trajektom odpeljali čez zamrznjen zaliv na otok. Na njem stoji trdnjava Suomenlinna, ki je vpisana na seznam Unescove kulturne dediščine.

Naš teden, pa se približuje koncu. Psiček Winston se je vrnil v Veliko Britanijo, z Mavrico pa sva v glavnem mestu Finske - Helsinkih. Od tod bova z letalom poleteli vsaka v svojo domovino. Mavrica v Italijo, jaz pa v Slovenijo.

Vendar smo si obljubili, da bomo za vedno ostali prijatelji! Pisali si bomo pisma in se tudi obiskali. Mavrica bi nam rada razkazala svojo šolo in kraj Codogno. Winston nas je povabil v Torqay. Jaz pa sem jih povabila k nam. Obljubili so mi, da nas obiščejo aprila. Komaj čakam, da spoznajo vas, učence in učitelje! Veliko lepega sem jim povedala o naši šoli.

Ko boste brali tole pismo, bova z učiteljico Mojko že na poti proti domu. Veliko spominov se je nabralo v teh dneh in po počitnicah vam z veseljem poveva še kaj več.

Lepo se imejte in si spočijte med počitnicami!

Pozdravljamo vas Cirilka, Winston, Mavrica, Sulo in učiteljica Mojka